

[Jensen Christensen.]

brugminister faar Ret, naar han siger, at det Beløb, der er levnet fra den Tid, hvori Destruktionen har fundet Sted under den hidtil gældende Lov, i Forbindelse med de 10 Kr. pr. Dyr, der efter det foreliggende Lovforslag skal opkræves i den kommende Tid, vil stille dansk Kødproduktion saadan, at man frit kan vælge imellem at lade Dyrene destruere til 10 Ø. eller føre dem til Markedet og derved om muligt opnaa en noget højere Pris for dem. Det bør i alt Fald være Maalet med Destruktionen, at vi faar en Mindstepris for ordentlige Kreaturer paa ikke under 10 Ø. pr. Pund levende Vægt fastlagt.

Jeg vil, som sagt, haabe, at den højtærede Landbrugminister faar Ret i, hvad der ikke alene berøres i Bemærkningerne til Lovforslaget, men ogsaa i Folketingets Betænkning, at en Pris af 10 Ø. pr. Pund levende Vægt vil kunne opnaas for et betydeligt Antal Kreaturer her i Landet, Kreaturer, der ikke kan afsættes paa Markedet til en højere Pris. Det nytter i den Forbindelse ikke noget, man mener, at Dyrene er for gode til Destruktion; hvis Markedet ikke kan tage dem, bør vi have en Mulighed for, at disse Dyr kan komme ud af Verden. Thi med den Afspærring, der er foretaget paa Verdensmarkedet, ligger Vejen frem kun i saadanne Foranstaltninger, som vi træffer indenfor Landets egne Grænser. Jeg havde haabet paa, at vi efter Lovforslagets Gennemførelse kunde have haft Sikkerhed for at kunne blive af med de Kreaturer, der i Virkeligheden har Værd som Menneskeføde, til en Pris, der ikke laa under 10 Ø. pr. Pund levende Vægt.

Den højtærede Landbrugminister sagde, at den eneste mere betydende Ændring, der var kommet ind i Lovforslaget, var den, at Statstilskuddet ikke er opretholdt. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at Lovforslaget er vedtaget i det andet høje Ting under Forudsettning af, at der i Fremtiden ikke destrueres til en enkelt bestemt Pris, men at Dyr af bedre Kvalitet skal kunne opnaa en højere Pris end Dyr af ringere Kvalitet. I Flertallets Betænkning staar der:

„Flertallet henstiller, at de til Destruktion bestemte Dyr inddeles i 3 Klasser, saaledes at Noteringen for de ringeste Dyr bliver lidt lavere end under de nugældende Bestemmelser, at Noteringen for Mellemkvaliteten hæves, og at den bedste Del afregnes med en Pris af ca. 20 Ø. pr. kg levende Vægt.“

Jeg gaar ud fra, at den højtærede Land-

brugminister er fuldt enig i, at under denne Forudsettning er Lovforslaget vedtaget i det andet høje Ting.

Jeg er glad for Flertallets Henstilling i Betænkningen om, at der ved Eksportens Fordeling saa vidt muligt skal tages Hensyn til de Egne af Landet, hvor der fra gammel Tid har været drevet Kvægopdræt med Eksport for Øje. For er det svært for Landbruget som Helhed her i Landet med de lave Priser paa Kød og Kreaturer, ogsaa hvor Talen er om Affaldet fra Malkekvægsbesætningerne, er det selvfølgelig først og fremmest svært for de Egne, der har Kødproduktionen som Hovedproduktion, og hvor Jordbundsforholdene og Jordtilliggendet til Bygningerne er af en saadan Beskaffenhed, at det i hvert Fald i Øjeblikket er fuldkommen umuligt at udnytte Jorden landbrugsmæssigt paa anden Maade end gennem en kraftig Kødproduktion, som det hidtil er sket i disse Egne. Jeg kan ikke tænke mig, at man fra nogen Side indenfor Landbruget i dette Land kan have noget at indvende imod, at Administrationen tager et saadant Hensyn til disse Egne gennem Tildelingen af Eksportmuligheder. Et Opkøb til Eksport, f. Eks. til Belgien, vilde jo nemlig betyde saa uhyre lidt for de Markeder, der kunde komme i Betragtning, hvis man spredte Opkøbet over hele Landet. Hvis man f. Eks. paa Københavns Kvægtorv købte 15—16 kødfulde Tyre og førte dem til Esbjerg og videre til Belgien, vilde det intet som helst betyde i Retning af at forhøje Prisen paa Københavns Kvægtorv. Det eneste, det vilde betyde, var, at Eksportørerne kunde købe Kreaturerne til langt billigere Priser her end andetsteds og tjene noget mere paa dem. Jeg tror, det eneste rigtige i dette Forhold er at tage særligt Hensyn til de Egne, hvis økonomiske Livsbetingelse er afhængig af, at Kødproduktionen er i nogen Grad lønnende. Derfor er jeg ogsaa taknemmelig for, at det ikke alene staar i Betænkningen, men at ogsaa den højtærede Landbrugminister under Behandlingen af Sagen i det andet høje Ting har sagt, at dette Synspunkt kunde han fuldt ud tiltræde.

Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt af Døgnnet holde nogen længere Tale, men slutte med at sige, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale ærede Medlemmer at tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, selv om vore Ønsker er noget mere vidtgaaende, og selv om jeg kunde have ønsket, at der var blevet sikret en Mindstepris for Kreaturer paa Markederne, derigennem at man var sikker paa at kunne afhænde